

[Edel Saunte.]

jeg vil også gerne citere, hvad prisdirektora-
tet har oplyst om, hvorvidt fløden bærer
en del af besparelsen i mælkeprisen — det
står på side 52 i kommissionsbetænkningen:

„Under hensyn til, at det har været
anført, at flødeprisen bærer en væsentlig
del af besparelsen i mælkeprisen, skal
man henlede opmærksomheden på, at
det fremgår af bilag VII (side 84 ff), at
de absolutte besparelser i flødepriserne
på alle de 3 undersøgte tidspunkter er
større end besparelserne i mælkepriserne,
samt at den procentvise besparelse i
flødepriserne, der i 1945 og 1949 lå
væsentligt lavere end den procentvise
besparelse i mælkepriserne, i 1953 svarer
temmelig nøje til den procentvise bespa-
relse i mælkepriserne. Det kan derfor
i hvert fald ikke hævdes, at besparelsen
i mælkeprisen, forsåvidt angår de i
1953 gældende forhold, er båret af for-
brugerne af fløde; hvorved iøvrigt be-
mærkes, at det af oplysningerne i bilag V
(side 76 ff) kan ses, at forholdet mellem
bruttoavancerne for mælk og fløde i
1953 er ganske det samme som i 1940.“

Det ærede medlem hr. Tholstrup talte
om den fattige husmoder med børn, der
havde kunnet spare 77 øre ved at gå en
strækning hen til et billigmejeri, men nu
kun kan spare 16 øre. Ja, men hvad hjælper
det, at hun kan spare 77 øre ved sit indkøb,
når mælken bliver sur omgående, efter at
hun har købt den, således at hvis hun
gemmer den til næste dag, er den ganske
ubrugelig, måske oven i købet rådden, så
hun ikke engang kan bruge den til tyk-
mælk, men må hælde den ud? Jeg synes nok,
at billigmejeriernes lavere sundhedsmæssige
standard og mælkens kun en femtedel
holdbarhed i sammenligning med de andre
mejeriers må tages med i betragtning, når
man taler om fordele ved en sådan ordning.

Med hensyn til spørgsmålet om fri
konkurrence kan jeg ikke lade være med
at sige ligesom det ærede medlem fru Kirsten
Gloerfelt-Tarp, at det har jo de steder, hvor
man har bevaret friheden, været så som så
med friheden for forbrugerne i hvert fald;
der har derimod været frihed for engros-
handelen til at organisere sig.

Jeg skal i så henseende henvise til Stock-
holm, hvor engros-handelen omgående, efter

at det viste sig, at man ikke kunne gennem-
føre en rationalisering, dannede „Kommitte-
en för mjölkhandelens ordnande i Stockholm“.
Ingen er i dag i stand til at oprette et eneste
mejeriudsalg i Stockholm uden denne komi-
tétés tilladelse; man kan ganske simpelt
ikke få mælk, fordi samtlige producenter
og engrosmejerier er organiseret, så ingen
kan få mælk, medmindre de har denne til-
ladelse. Og en lignende ordning har man i
Oslo.

Jeg skal slutte med — med den højtærede
formands tilladelse — at citere DKF-for-
mandens udtalelse i 1955. Han sagde:

„Hvis mælkeordningen afvikles, må
man indenfor mejeribrugets søge at finde
hinanden i et samarbejde for at fastholde
de fordele for alle parter, der er skabt i de
sidste 15 år“

— altså under mælkeordningen.

Anker Lau: Må jeg først sige til det ærede
medlem fru Edel Saunte, at der er ingen
mennesker, der har tænkt sig muligheden af
at gennemføre en ordning som den i Stock-
holm eller Oslo. Og hvad angår den just
citerede udtalelse fra en generalforsamling
i 1955, vil jeg sige, at der skal god vilje
til at opfatte det som et ønske om, at der skal
oprettes en monopolordning; jeg vil bestride,
at dette har været meningen, det fremgår
i hvert fald ikke af den fremsatte udtalelse.

Den højtærede handelsminister mente, at
jeg skulle have lyttet til forbrugerrepræsen-
tanterne. Det har jeg skam også gjort, men
jeg vil indrømme, at jeg gør det med en vis
beklagelse, for jeg forstod ikke og forstår
stadig ikke forbrugerrepræsentanternes
standpunkt i denne sag. Det er der imidler-
tid ikke noget at gøre ved, for man møder jo
op i forbrugerorganisationerne — ikke
mindst de repræsentanter, der her er tale
om — med en politisk overbevisning om,
hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert,
og det kan naturligvis ikke undgå at påvirke
ens standpunkt i en sag som denne. Der er
politik i denne sag, og det politiske og det
saglige kan ikke adskilles.

Den højtærede handelsminister gav udtryk
for, at det afgørende er, om den fri kon-
kurrence kan skaffe billig mælk. Skulle vi
ikke tage og prøve? Jeg ville næsten tro, det
kunne lade sig gøre, hvis man virkelig
prøvede. Men det er desværre ikke det, der